

7. évközi vasárnap B.

Bevezetés

A mai, évközi 7. vasárnap evangéliuma a béna ember gyógyításának történetét közli velünk.

Környezetünkben is élnek bénák: Bottal, járókával, tolószékkel közlekedő emberek, agyvérzés sújtotta bénák. És mennyi lelkileg béna.

Ha meggyógyítani nem is tudjuk őket, de segítjük-e őket, és olyan leleményes szeretettel, mint a mai evangéliumban említett bénát hordágyon Jézushoz vivő négy férfi? Vizsgáljuk meg lelkiismeretünket!

Kirie litánia

Jézus Krisztus, bocsásd meg, hogy nem segítjük kellően a betegségük és kóruk miatt egyre inkább mozgásképtelenné váló testvéreinket. Uram, irgalmazz!

Jézus Krisztus, bocsásd meg, hogy nem törődünk kellően a lelkileg sérültekkel, s a leépülőkkel. Krisztus kegyelmezz!

Jézus Krisztus, add meg nekünk bűnbánó híveidnek a bűneink bocsánatát. Uram irgalmazz!

Evangélium után

A Földnek szüksége van tiszta vízre és ózondús levegőre. Az embereknek élelemre és egészségre. A gazdasági életnek tőkére, a technikának további fejlődésre. De a világ mégsem sok-sok valamire szorul rá elsősorban. Inkább egyetlen Valakire. Aki az igazságot hirdeti, az erkölcsöt megalapozza, a bűnöket megbocsátja, és az életet értékessé teszi. Röviden kifejezve: „A világnak Krisztus kell!” Ezt a Krisztust azonban nekünk kell közvetítenünk a világnak. Pontosabban az embereket nekünk kell eljuttatnunk Krisztushoz."

Vessünk most egy-egy pillantást a mai evangélium szereplőire.

Elsőnek a kafarnaumi béna fiatalemberre.

Az evangélista nem közli nevét, foglalkozását, életkorát. Ezzel jelezni akarja, hogy bárki lehet, aki Kafarnaumban, Budapesten vagy akárhol a földön él.

Ez a férfi képviseli mindazokat, akik bénák. Bénák testileg: mivel nem tudják mozgatni karjukat, lábukat. Tolószékhez, hordágyhoz vannak kötve.

Vagy azokat, akik akaratilag, lelkileg, cselekvésükben bénák. Szándékaik vannak, de megvalósítani képtelenek. Terveket tűznek maguk elé, de a kivitelezésig nem jutnak el.

De azokat is, akik bűneik miatt bénák. Ezt sem részletezi az evangélium. Nem tudjuk, hogy rabló, gonosz vagy házasságtörő volt-e. Vagy hitetlen: Jézus korában is voltak, akik tagadták Isten létét. Ma még nagyobb a számuk. Egyesek szerint számuk a nagy világvallásokkal vetekszik.

Nos, ez a kafarnaumi fiatalember képviseli a családtagodat, barátodat, szerelmedet, szomszédodat, akinek múlhatatlanul szüksége van Jézusra. Mert csak Ő tudja meggyógyítani testi bajából, feloldozni bűnei alól, megmenteni kilátástalan helyzetéből és célt tűzni élete elé. Nézzünk hát körül a környezetünkben és biztosan fogunk találni olyan személyt, akit nekünk kell elvinnünk a Nagy Orvoshoz: Jézus Krisztushoz.

Az evangélium főszereplője: Jézus elsődleges igényt elégített ki

az igehirdetéssel. A Mester azt adta az embereknek, amire igazán szükségük volt. Ő a Mennyei Atyáról beszélt, aki örök szeretettel szereti az embert és barátjának tekinti. Az élet fenséges céljáról beszélt, amely értelmet ad minden munkának és küzdelemnek. És a mennyek országáról szólt, ahová mindenkit meghív. Tanításából kiéreztek, hogy minden kérdésre van felelete: ez pedig az Ő személye.

Másik tevékenysége pedig az volt, hogy megtisztítsa az embert a lelki szennytől, új életszakaszhoz vezesse az Isten előtt adósággal terheltet. Megszabadítani a lelket a súlyos tehertől. Amire addig még senki nem volt képes: megbocsátani a bűnöket. Ha észrevette a bánat könnyeit a szemekben, a megtisztulás vágyát a szívben, akkor részletes bűnvallomás nélkül is feloldozta bűnös embert.

Nem kell csodálkoznunk azon, hogy Jézus a legnagyobb vonzerőt gyógyításával gyakorolta. Nem jó pénzért tette. Nem népszerűség-hajhászásból. Hanem azért, mert megszánta az elesetteket, szeretete kiáradását nem tudta visszafogni a bajba jutottak láttán. Ezek miatt tódultak hozzá az igazságot, megtisztulást, testi-lelki gyógyulást várók tömegei. És senki nem csalódott benne.

Az evangéliumban szereplő harmadik csoportra, a hordágyvivőkre nem is szoktunk felfigyelni. Pedig nagyon fontos személyek. Ők tették lehetővé, hogy a beteg és bűnös fiatalember egyáltalán Jézushoz jusson. Sőt, az ő rendíthetetlen hitük volt csak képes a szokatlan cselekedetre:

a tető kibontására és a kötélén való leeresztésre. Vállalták a nevetségességet és a mennyezet újjáépítésének kellemetlenségeit.

Kik voltak ezek? Nem fizetett alkalmazottak. Nem zsoldos borralvalóvárok. Kijelenthetjük: *Jézus névtelen munkatársai voltak.* Olyanok, akikben élt az áldozatkészség, a részvét, a szeretet. Akik rendületlenül bíztak Jézus hatalmában, akik személyes kapcsolatban voltak az Úrral. És apostoli szellemtől voltak áthatva. Jézushoz vitték a bénát, aki magától nem juthatott volna az Úr elé.

Bizonyos értelemben, ilyenek voltak fiatalpapi koromban azok a pasaréti nagymamák, akik katonatiszt fiukkal odaköltöztek az új lakásokba, és titokban este hozták el a kis unokát megkereszteltetni.

Annak ellenére, hogy ma már így nem lehet csecsemőket megkeresztelni, de a jó nagymamák ma is sokat fáradoznak azért, hogy ne maradjon kisporgány az unokájuk. Hordágyhordozók ők sok esetben ma is. Jézus névtelen munkatársai. Sok más szentséggel kapcsolatban is.

Isten az üdvösség rendjét úgy alkotta meg, hogy Országga embereken keresztül terjedjen. *Akkora helye lesz Istennek a holnap világában, amekkorát mi, mai munkatársai biztosítunk számára.* Vállaljuk hát, hogy az Úr névtelen munkatársai-ként egyengetjük azok útját Jézushoz, akik nélkülünk nem tudnának eljutni az egyének és népek Gyógyító-jához, Urunk Jézus Krisztushoz.

Amen

F. F.